SPRAWOZDANIE

KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO

WE LWOWIE

za rok 1892/93.

przedłożone

WALNEMU ZGROMADZENIU.



LWÓW.

NAKŁADEM KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO.
1893.

SPRAWOZDANIE

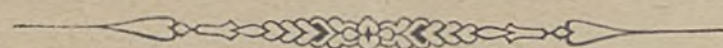
KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO

we Lwowie

za rok 1892|93

przedłożone

WALNEMU ZGROMADZENIU.



LWÓW.
NAKŁADEM KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO.
Z Drukarni Dziennika Polskiego
1893.


B J
C


Biblioteka Jagiellońska
1002266964

Zwyczajne Walne Zgromadzenie członków Koła literacko-artystycznego we Lwowie obradowało na czterech posiedzeniach, a to w dniach: 26. lutego, 4. marca, 11. marca i 18. marca 1892 r. Zgromadzenie to przyjęło do wiadomości sprawozdanie z czynności Wydziału, oraz Komisyi rewizyjnej, uchwalając równocześnie absolutoryum dla ustępującego Wydziału. Zgromadzenie wybrało prezesem dra Ludwika Kubalę, zastępcą prezesa Henryka hr. Skarbka, sekretarzem dra Michała Greka. Do Wydziału powołano: Franciszka Kuczyńskiego, Władysława Woleńskiego, dra Aleksandra Vogla, Antoniego Skotnickiego, Henryka Jareckiego, Jana Kasprowicza, Jana Stykę, Kaźmierza Michalewskiego, Romualda Bobina, dra Tadeusza Tarasiewicza, dra Teodora Jendla i Liberata Zajączkowskiego. Do Komisyi rewizyjnej powołano pp: dr. Bernarda Goldmana, Zdzisława Onyszkiewicza i Leoncyusza Wybranowskiego. W ciągu roku złożył Henryk hr. Skarbek, kilkuletni zastępca prezesa Koła, swój urząd.

Czcząc zasługi położone około literatury ojczystej przez Antoniego Małeckiego i Elizę Orzeszkową, uchwaliło Zgromadzenie, na wniosek Wydziału, przez aklamacyę zamianować

Antoniego Małeckiego i Elizę Orzeszkową

honorowymi członkami „Koła literacko-artystycznego“, chcąc dać tem samem stosowny wyraz spólności myśli, jaka łączyła członków „Koła“ z tymi, którzy w r. z. pięćdziesięcioletnią pracą naukową Małeckiego i dwudziestopięcioletnią pracę literacką Orzeszkowej, jubileuszowymi obchodami uczcili.

Walne Zgromadzenie zaliczyło dalej w poczet swych członków honorowych

Alberta Wilczyńskiego i Józefa Keniga

dziękując tem samem pierwszemu za kilkuletnie gorliwe spełnianie obowiązków prezesa „Koła“, a oddając drugiemu przy sposobności pięćdziesięcioletniego jubileuszu pracy publicystycznej wśród trudnych warunków, hołd należny. Wszystkim nominatom

zostały następnie wręczone dyplomy, sporządzone na pergaminie i podpisane przez członków Wydziału.

Walne Zgromadzenie zajmowało się też rozpatrzeniem jednej z najbardziej piekących kwestyj, dotyczących administracyi „Koła“, kwestyi poruszanej już kilkakrotnie, a trafiającej dotąd z powodów formalnych na nieprzeparte trudności. Zmiana statutu naszej instytucyi zajmowała już od lat kilku obradujące Walne Zgromadzenia, które oświadczając się zawsze większością głosów za nagłą potrzebą zmiany obowiązującego statutu, nie mogły dla braku przepisanego kompletu uporać się z tą pracą, z natury rzeczy trudną, budzącą bowiem obszerne dyskusye, wytwarzającą zasadnicze sprzeczności, a wymagającą przedewszystkiem wiele ścisłości redakcyjnej.

Droga wybrana przez Walne Zgromadzenie okaże się jednak zapewne w skutkach najracyonalniejszą, albowiem po obszernej dyskusyi, przeprowadzonej na podstawie projektu zmiany statutu, przedłożonego przez Wydział, wybrana została Komisya z sześciu członków, której polecono przybrać do swego grona referenta przez Wydział wskazanego, a następnie wziąć pod rozwagę projekt przedłożony przez Wydział i na przyszłem Zgromadzeniu zdać sprawę ze swej czynności

Komisya ta, do której powołani zostali pp.: dr. Jeleń, dr. Sumper, dr. Bieliński, dr. Aleksander Lisiewicz, Urbański i Lewandowski, opracowała też wespół z delegatem Wydziału p. Kuczyńskim, nowy projekt, który Walnemu Zgromadzeniu przedłożony zostanie, a który będąc rezultatem narad poprzedniego Wydziału, jakoteż wyrazem życzeń na zeszłorocznem Walnem Zgromadzeniu podniesionych, odpowie zapewne tak zapatrywaniom Walnego Zgromadzenia, jakoteż interesom „Koła“ i uzyska prawdopodobnie sankcyę definitywnej uchwały.

Udzielanie członkom swoim materyalnej pomocy, było od czasu zawiązania „Koła“ jednym z punktów naszego statutu, jakkolwiek jednak wszystkie zarządy starały się bądź to dochodem, czerpanym z przygodnych wydawnictw, bądź też dochodem z balów etc. fundusz zapomogowy i emerytalny utworzyć, to jednak te dobre chęci nie mogły doprowadzić do poważnych i pokaźnych finansowych rezultatów, na którychby zorganizowaną pomoc materyalną dla weteranów literatury i sztuki, jakoteż dla wdów i sierót po nich pozostałych można było oprzeć.

Walne Zgromadzenie poddało w zeszłym roku również i tą wysoce ważną sprawę gruntownej dyskusyi, a na wniosek Wy-

działu, którego referentem był p. Franciszek Kuczyński, powzięto następującą uchwałę:

„Walne Zgromadzenie poleca Wydziałowi, aby w porozumieniu z reprezentami prasy, utworzył przy Wydziale Komisyę funduszu zapomóg dla weteranów literatury i sztuki, dla wdów i sierót po literatach i artystach, której zadaniem będzie wyszukiwanie środków mogących ułatwić wzrost wzmiankowanego funduszu".

Wykonując powyższą uchwałę postanowił Wydział przystąpić do utworzenia „Komisyi funduszu zapomogowego" stanowiąc, iż w takowej uczestniczyć ma każdoczesny przewodniczący „Koła", sekretarz, skarbnik i dwóch członków Wydziału, przez tenże wybranych, dalej pięciu reprezentantów lwowskiej prasy peryodycznej, a w końcu pięciu mężów ze świata literackiego i artystycznego, których do Komisyi tak reprezentanci prasy, jakoteż komisyjni delegaci Wydziału powołać mają.

Przy stworzeniu tej Komisyi kierował się Wydział z jednej strony użytecznym względem zainteresowania funduszem tych sfer, dla których on w pierwszym rzędzie jest przeznaczony, z drugiej zaś strony nie przepomniał związać Komisyi organicznie z każdoczesnym Zarządem „Koła". Do Komisyi powołani zostali: Adolf Abrahamowicz, Tadeusz Barącz, Tadeusz Czapelski, Zygmunt Fryling, Michał Grek, hr Władysław Koziebrodzki, Ludwik Kubala, Franciszek Kuczyński, Stanisław Niewiadomski, Antoni Skotnicki, Juliusz Starkel, dr. Aleksander Vogel, Stanisław Woynarowski, Liberat Zajączkowski, Kazimierz Zielonka.

Komisya ta stanowi obecnie ciało do zwiększenia funduszu emerytalnego w pierwszej linii powołane; odbyła ona w ciągu roku 10 posiedzeń. Fundusz zapomogowy wzrósł do sumy około 3000 złr. Regulamin uchwalony przez Komisyę, jakoteż stan kasowy funduszu zapomogowego, podajemy poniżej.

Z przyjemnością skonstatować musimy, że ruch literacki, którego ożywienie w zeszłorocznym sprawozdaniu podniesiono, nietylko nie osłabł, lecz owszem więcej siły i więcej pogłębienia nabrał. Jakkolwiek Wydział zaniechał urządzania piątkowych odczytów z powodu, że inne towarzystwa lwowskie liczne, a przez inteligentny ogół bardzo tłumnie odwiedzane odczyty urządzały i jakkolwiek w ubiegłym roku administracyjnym mniejszą liczbę odczytów w porównaniu z rokiem poprzednim zanotować możemy, to jednak powstanie „sekcyi literackiej" w „Kole" i jej dotychczasową, tak wydatną działalność uważamy za jeden z najbar-

dziej dodatnich objawów, który świadczy o ruchu literackim, liczne grono członków naszych ożywiającym.

Powstanie sekcyi literackiej w „Kole“ przyjął też Wydział z prawdziwą radością, a jeżeli w przeszłorocznem sprawozdaniu podniesiono, że ze wszech miar pożądane by były dyskusye, następujące po każdym odczycie wygłaszanym w „Kole“, a poruszającym sporne kwestye literackie i artystyczne — to obecnie skonstatować należy, iż nadzieja ta nieśmiało wyrażana, nie zawiodła, a na posiedzeniach sekcyi licznie odwiedzanych, ścierały się zdania i poglądy tak w kwestyach literacko-artystycznych, jakoteż w sprawach, mających dla literatury naszej i publicystyki pierwszorzędne praktyczne znaczenie.

Regulamin „sekcyi“, jakoteż jej sprawozdanie, zamieszczamy poniżej.

Tu podnieść również należy zaopatrzenie czytelni „Koła“ większą ilością pism peryodycznych, wskutek czego zwiększyła się też odnośna pozycya wydatków.

Sprawa reformy ustawy prasowej, która ma stanąć niebawem na porządku dziennym austryackiej Rady państwa, wydawała się Wydziałowi o tyle ważną, że w porozumieniu z dawniejszym prezesem „Koła“, posłem do Rady państwa, dr. Tadeuszem Rutowskim, sprosił liczne grono dziennikarzy polskich ze wszystkich obozów politycznych na konferencyę poufną, która odbyła się dnia 22. października 1892 r.

Rezultatem tej narady było ułożenie memoryału, wystosowanego do wiedeńskiej Rady państwa, w którym domagano się zniesienia stempla kalendarzowego i dziennikarskiego, zniesienia kaucyi, postanowionej dla wydawnictw peryodycznych i zniesienia postępowania objektywnego, tudzież wolności kolportażu.

Celem przestrzegania interesów artystycznych, artystów-malarzy, rzeźbiarzy i architektów, a zarazem celem budzenia zamiłowania dla sztuk tych u szerszego ogółu, zawiązana została w „Kole“ „sekcya artystyczna“, a Wydział, zatwierdzając regulamin, przez nią ułożony, który poniżej zamieszczamy, uważał za właściwe i zgodne z interesami „Koła“, przyznać sekcyi tej jak najszerszą autonomię, nie przekraczającą jednak granic, jednolitością Zarządu „Koła“ tak na wewnątrz, jakoteż na zewnątrz wskazanych. Zarząd Sekcyi ukonstytuował się w sposób następujący: Przewodniczący: Karol Młodnicki, zastępca przewodniczącego: Jan Styka, sekretarz: Antoni Popiel, członkowie Zarządu: Wincenty Rawski i Tadeusz Barącz.

Komitet budowy pomnika Aleksandra hr. Fredry, wybrany przez Wydział „Koła“ w jesieni 1891 r. z pośród członków Towarzystwa, rozwijał w ciągu ubiegłego roku czynność w dwu kierunkach: zbierając fundusze i starając się o jak najdoskonalsze wykonanie dzieła pod względem artystycznym. W obu tych kierunkach usiłowania Komitetu osiągnęły skutki pomyślne. Stan funduszów przeznaczonych na budowę pomnika wynosi według ogłoszonej w styczniu r. 1893 listy wkładek 4647 złr. 22 ct., a chociaż do wykonania dzieła brakuje jeszcze kilka tysięcy złr., Komitet spodziewa się, że je zbierze bez wielkich trudności, zwłaszcza, że myśl uczczenia Fredry pomnikiem we Lwowie, znalazła wszędzie przychylne przyjęcie, a wiele osób i instytucyi, które z początku ociągały się z datkami, nie wierząc w tak rychłe jej urzeczywistnienie, teraz w obec oczywistego powodzenia złożą je chętnie.

Do pomnożenia funduszów przyczynił się hojnie wnuk wielkiego poety, Andrzej hr. Fredro, ofiarując na ten cel prócz datku w gotówce, 200 egzemplarzy „Dzieł Al. hr. Fredry“ w zupełnem 13 tomowem wydaniu.

Komitet pragnąc ułatwić nabycie tego pomnikowego wydania i mniej zamożnym, zniżył jego cenę do 12 złr. i udało mu się przeszło połowę nakładu rozprzedać przeważnie między członkami „Koła“. — Również otrzymał Komitet od Andrzeja hr. Fredry 400 egzemplarzy „Pieśni patryotycznych“ w arkuszach, które zbroszurowawszy i opatrzywszy w ozdobną okładkę, przez artystę-malarza J. Stykę wykonaną, sprzedaje na rzecz pomnika po 80 ct. Pisma te jednak rozeszły się w małej dotąd liczbie egzemplarzy.

I w drugim kierunku udało się Komitetowi sprowadzić sprawę na tory pomyślne. Aby uniknąć zarzutu stronniczości, obrał Komitet drogę konkursu jako najwłaściwszą, acz nieco kłopotliwą i długą. Zasięgnąwszy rady wybitniejszych miejscowych artystów-rzeźbiarzy, ogłosił Komitet warunki konkursu, w którym wszyscy artyści polscy mogli wziąć udział i wyznaczył jako pierwszą nagrodę wykonanie pomnika, a za dwa następnie wyszczególnione projekta po 100 złr., jako zwrot kosztów sporządzenia modelu. Mimo tak nieponętnych warunków, przysłano na konkurs 13 modeli, których wystawa urządzona na balkonie „Koła“ trwała przez cały czerwiec z. r., a chociaż publiczność lwowska mało się nią interesowała, przecież prawdziwi znawcy wielkie niektórym projektom oddawali pochwały, a wyroku Ko-

mitetu sędziów oczekiwano z żywem zajęciem. Komitet ten, w którego skład wchodzili pp.: Jerzy hr. Borkowski, A. Daun, Andrzej hr. Fredro, Józef Janowski, Juliusz Kossak, Władysław Łoziński, Karol Młodnicki i Julian Zacharyewicz, przyznał pierwszą nagrodę projektowi profesora Leonarda Marconiego: „Boruta“, drugą nagrodę otrzymał profesor Tadeusz Wiszniowiecki za projekt z godłem „Skwer ulicy Akademickiej“, trzecią p. Zawieyski z Florencyi za projekt z godłem: „Jednemu gody, drugiemu głody“. — Wskutek tego orzeczenia, tudzież stosując się do uwag przy tej sposobności poczynionych, wykonał profesor Marconi w styczniu br. nowy projekt w $^1/_3$ naturalnej wielkości pomnika, który przedstawił ponownie Komitetowi sędziów, a gdy zdanie o tym nowym projekcie wypadło nader przychylnie, zawarł Komitet budowy na pełnem posiedzeniu dnia 4. lutego 1893 stanowczy układ z prof. Marconim, powierzając mu wykonanie gipsowego modelu w naturalnej wielkości do odlewu w bronzie. Termin wykonania tego modelu oznaczono na 20. czerwca 1893, jako setną rocznicę urodzin poety — odlew w bronzie ma być gotowy najdalej do końca kwietnia 1894. Chcąc połączenia uroczystości odsłonięcia pomnika z otwarciem wystawy krajowej i nadania jej większej okazałości, nadzieja licznego napływu gości z całej Polski i projekt zjazdu literatów i artystów na ten czas przypadającego, skłoniły Komitet do odłożenia terminu postawienia pomnika o rok niespełna, zwłaszcza, że dotrzymanie pierwotnego terminu wobec krótkości czasu, byłoby dla artysty prawie niepodobne. Wreszcie udał się Komitet do Świetnej Reprezentacyi miasta Lwowa z prośbą o ufundowanie postumentu pod pomnik, a znając hojność i patryotyczne uczucia naszego miasta, można się na pewne spodziewać, że prośba ta pomyślny odniesie skutek.

W dniu 10. marca b. r., jako w stuletnią rocznicę urodzin Aleksandra Fredry, urządził Komitet budowy pomnika uroczyste przedstawienie w teatrze hr. Skarbka; przedstawienie to wypełniły luźne sceny z komedyj nieśmiertelnego komedyopisarza, a uzyskany w ten sposób znaczny dochód, zasilił fundusze Komitetu budowy pomnika.

Wystawa krajowa w r. 1894 we Lwowie urządzić się mająca, która we wszystkich sferach wielkie zainteresowanie się wzbudziła, kazała Wydziałowi „Koła“ pomyśleć o zorganizowaniu udziału literatów i artystów na tym publicznym popisie pracy polskiej i o wsparciu w tej mierze usiłowań Komitetu wystawo-

wego, tembardziej, iż szczęśliwym zbiegiem okoliczności obecny prezes „Koła“ zarazem prezesem sekcyi literackiej Komitetu wystawowego wybrany został.

Projekty dotyczące, nad którymi Wydział obradował, nie nadają się jeszcze w obec wczesnej pory, do publicznej dyskusyi, a zaznaczając tylko, że Wydział uchwalił stanowczo zainicyować „Drugi Zjazd literatów i artystów polskich“ w r. 1894, równocześnie z wystawą krajową we Lwowie odbyć się mający i że w tym kierunku prace przygotowawcze przedsięwziął, musimy podnieść, że Wydziałowi przyszłemu pozostawiamy w spuściźnie cały szereg wniosków i projektów, których urzeczywistnienie wymagać będzie dużo pilnej i wytrwałej pracy.

Życie towarzyskie „Koła“ płynęło w roku ubiegłym tradycyą kilkuletnią wskazanem korytem a jakkolwiek karnawał ubiegł z przyczyn ogółowi polskiemu znanych cicho i poważnie, to natomiast rauty i koncerty „Koła“ ściągały jak zawsze licznych zwolenników. — Natomiast dwukrotna próba urządzenia tygodniowych koncertów muzyki wojskowej w „Kole“, nie znalazła powodzenia.

Dla dokładności zaznaczyć wypada, że święta Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy, jakoteż uroczystość Sylwestra zgromadzały w „Kole“ tłumne zebrania członków, którzy łamiąc się opłatkiem spożywając spólne święcone i składając sobie nawzajem noworoczne życzenia, zaznaczyli pewną głębszą myśl, która tkwi w poczuciu świadomości spólnego popierania celów naszej instytucyi.

Małych swych członków przyjmowało „Koło“ uroczyście w dzień św. Mikołaja, racząc ich stosownymi upominkami.

Kuchnia, prowadzona w „Kole“ odpowiadała gustom większości członków, a Wydział licząc się z wyrażanemi w tej mierze życzeniami, zaopatrzył piwnicę dobremi i taniemi winami.

Skoro zaś mowa o ściśle gospodarczej administracyi, dobrze będzie nadmienić, że zdaniem Wydziału, towarzystwo nasze należy absolutnie do najtańszych klubów we Lwowie, a zaspokajanie stawianych pod względem wygód i ułatwień wymogów, z każdym rokiem się zwiększających, nie stoi zawsze w ścisłym stosunku do wysokości wkładek, które niestety zbyt niepunktualnie do kasy Towarzystwa wpływają, co łatwo w finansach Towarzystwa pewną nierównowagę wywołać może.

Rocznica pięćdziesięcioletnia otwarcia teatru narodowego w gmachu na ten cel przez Stanisława hr. Skarbka wybudowa-

nym, dało „Kołu“ sposobność złożenia żyjącym uczestnikom pierwszego przedstawienia teatralnego przed laty pięćdziesięciu a mianowicie: znakomitej artystce Anieli Aszpergerowej i członkowi orkiestry teatralnej Karolowi Langowi, gorących życzeń, na raucie ku uczczeniu ich urządzonym.

P. Mikołaj Biernacki (Rodoć), który i w tym roku wieczorki „Koła“ w łaskawych zawsze swych względach zachował, wygłosił przy tej sposobności, następujący wiersz:

Pięćdziesiąt lat minęło od pamiętnej chwili,
Kiedyśmy tu, w tych murach, piękny dzień święcili,
Dzień, w którym scena nasza, w swym własnym przybytku,
Poczęła nowy żywot — chwały i pożytku.
Toż radując się dzisiaj tem jasnem wspomnieniem,
Pochylmy wdzięczne czoła nasze przed imieniem
Męża wielkiego serca i wielkiej ofiary,
Który dzieląc Ojczyźnie wiekopomne dary
Biednej, gnębionej sztuce dźwignął tę świątynię.

. . . .

Lecz, ażeby myśl tkwiąca w tym wspaniałym czynie,
Nie spłonęła świetlanym, ale czczym momentem,
Winna bujnie zakwitnąć pracą i talentem.

. . . .

Praca jest świętą — każda — czy to żywi ciało,
Czy to w zawody idzie z naturą zuchwałą,
Czy stawia ład społeczny; lecz najwyższa praca,
Co gorzką troskę życia słodzi i ozłaca,
Co w męty duszy ludzkiej wlewa strumień czysty,
Szlachetna i wspaniała — jest praca artysty.
Trud to ciężki — i siły targa i pierś pali,
Więc tym, którzy w tym trudzie pół wieku wytrwali
I cześć i uwielbienie!
Wśród naszego grona,
Mamy dziś takich:... Oto, wielka i wsławiona
Artystka, która piękna rozsypując czary,
Sztuki polskiej wysoko nosiła sztandary,
Oto mąż, co Ojczyznę w jej nieszczęściu srogiem,
Mężną piersią zasłaniał przed nikczemnym wrogiem,
A gdy walka ustała, przez szereg lat długi,
Resztę życia oddaje sztuce na usługi...
Cześć im i uwielbienie!
Są szczęśliwe ludy,
Które, za półwiekową wytrwałość i trudy,
Które siłom złamanym półwiekową pracą,
Hojne niosą zaszczyty i wspaniale płacą.
Nas jeszcze nie stać na to — jesteśmy ubodzy;
Lecz jeżeli los trzyma dłoń naszą na wodzy,
Serc nam zamknąć nie może.

Toż Wam z serca głębi
Hołd składamy. — I — wierzcie — nic go nie wyziębi,
Bo piękne życie, tryumf nieśmiertelny święci,
I nic go z ludzkiej wydrzeć nie zdoła pamięci.
Wy zawsze żyć będziecie w braterskiem wspomnieniu,
Jasną gwiazdą — młodszemu świecąc pokoleniu.

Nadzwyczajnej pomocy doznało „Koło“ od Wielm. panów Karola Mikulego i Stanisława Niewiadomskiego, którzy urządzili w naszych salonach kilka koncertów na dochód pomnika chopenowskiego ze współudziałem najcelniejszych sił artystycznych naszego miasta. Tak wielce szanownym kierownikom artystycznym, jakoteż wszystkim artystom i artystkom, którzy przez okres czasu, niniejszem sprawozdaniem objęty, tyle cenne siły swoje „Kołu“ poświęcali, składa Wydział niniejszem najgłębsze podziękowanie.

Jubileusz dwudziestopięcioletni, który obchodziły polskie stowarzyszenia ,,Sokoła“, pozwolił Wydziałowi ,,Koła“ złożyć im życzenia najpomyślniejszego dalszego rozwoju; reprezentacya ,,Koła“ wzięła też czynny udział we wszystkich jubileuszowych uroczystościach, a mieliśmy też sposobność podejmowania u siebie liczną drużynę ,,Sokołów‘ polskich, poznańskich, jakoteż i pobratymców — Czechów.

Wydział złożył swoje życzenia jubilatowi, znakomitemu poecie czeskiemu Vrchlickiemu, dalej Piotrowi Chmielowskiemu, tyle zasłużonemu historykowi literatury, którego dwudziestopięcioletnią działalność literacką, warszawski świat literacki obchodem jubileuszowym uczcił i Leopoldowi Löfflerowi, artyście malarzowi.

Na trumnie ś. p. Teofila Lenartowicza złożył Wydział imieniem ,,Koła“, przez uproszonego delegata, a członka naszego p. Michała Sozańskiego, wieniec bronzowy a telegramem kondolencyjnym zaznaczyliśmy współczucie, wywołane zgonem ś. p. Aleksandra Morgenbessera.

Zmarli w roku ubiegłym:

Ludwik Marek, artysta-muzyk, który brał zawsze żywy udział w ruchu artystycznym ,,Koła“. Władysław hr. Koziebrodzki, mąż wielkich cnót i zasług obywatelskich, który jako komedyopisarz w ostatnim roku jeszcze literaturę dramatyczną cenną pracą (,,Nauczycielka“) wzbogacił. Wilhelm Czerwieński, ceniony kompozytor muzyczny.

Cześć ich pamięci!

ODCZYTY

wygłoszone w „Kole literacko-artystycznem" w roku 1892/93.

1. Wojciech hr. Dzieduszycki (Żywa tradycya z życia szlachty przed r. 1848).
2. Dr. Tadeusz Rutowski (Z czasów sejmu czteroletniego).
3. Józef Popowski (Austrya i Rosya).
4. Dr. Aleksander Lisiewicz (Historya dwóch lat 1861/62 przez Z. L. S. Sprawozdanie i ocena poglądów politycznych autora).
5. Franciszek Rawita (O ostatnim romantyku polskim).
6. Juliusz Starkel (O powieści Emila Zoli „Pogrom").
7. Dr. Teodor Jendl (Bourgetowska psychologia miłości).
8. Jan Kasprowicz (Tennyson).
9. Tadeusz Czapelski (Stosunki w naszem dziennikarstwie).
10. Aureli Urbański (Swoje najnowsze, dotąd drukiem nie ogłoszone, poezye).

Sprawozdanie sekcji literackiej.

Utworzenie Sekcji literackiej w łonie „Koła literackiego-artystycznego“ miało na celu skupić tych członków „Koła“, którzy pracują na polu literatury i publicystyki lub zajmują się ruchem literackim, a w ten sposób pośredni ruch ten ożywić, pomiędzy pracownikami pióra stworzyć pewną łączność i dawać im sposobność do wymiany zdań i myśli. Ma więc być Sekcja literacka w „Kole“ organem, który „Kołu“ a względnie jego Wydziałowi ma pomagać w spełnianiu zadania jego w powyższym właśnie kierunku a przez podejmowanie kwestyj, stojących w związku z literaturą lub sprawami literackiemi tudzież przez czynną pomoc przy przeprowadzeniu przedsięwzięć, mających na celu ożywienie ruchu literackiego, Sekcja winna stać się zwolna ściślejszem ogniskiem literackiego życia w „Kole“

Prąd dążący do tego, by w „Kole“ obudzić bardziej ożywiony ruch literacki, względnie stworzyć takie ognisko tego ruchu, jakim obecnie ma być „Sekcja literacka“, odnieść należy do dawniejszych czasów. Nawał jednak innych zajęć i innych kwestyj bieżących, a po części zapewne wzgląd, iż prąd ten nie był jeszcze dosyć wyraźnym, spowodowały, że zawiązanie Sekcji literackiej przez długi czas nie mogło przyjść do skutku. Dopiero w pierwszych miesiącach minionego roku ruch ten silniej się uwydatnił i wtedyto, pod przewodnictwnem p. J. Kasprowicza gromadziła się w „Kole“ przez kilka posiedzeń garstka zwolenników wzajemnej wymiany myśli na polu kwestyj literackich. Sezon jednak letni, jaki wkrótce nastąpił. nie dał się już wówczas należycie rozwinąć kiełkującej myśli, tak że dopiero z początkiem sezonu zimowego 1892 — 1893 r. myśl zawiązania Sekcji literackiej została urzeczywistnioną.

Pierwsze zgromadzenie zwołane na dzień 12. października 1892, zgromadziło pod przewodnictwem prezesa „Koła“ Dra. Kubali, pokaźny zastęp pracowników pióra i wszystkich niemal członków „Koła“, którzy z literaturą w ściślejszym pozo-

stają związku. Zgromadzenie to jednomyślnie zgodziło się na to, iż Sekcja literacka powinna być w „Kole“ zawiązana. Z dyskusji, jaką na tem posiedzeniu przeprowadzono, wyłonił się program działalności Sekcji, który ujęty następnie w regulamin, Sekcja jeszcze raz zatwierdziła. Od tego czasu odbyła Sekcja pod przewodnictwem p Juliusza Starkla, cały szereg posiedzeń a na posiedzeniach tych wykłuła się niejedna myśl ogólniejszego i aktualnego znaczenia, poruszono nie jeden przedmiot, który zasługiwał na dokładniejszy rozbiór, a dosyć przytoczyć, że także kwestja II. zjazdu literatów i artystów polskich była przedmiotem wyczerpujących obrad w Sekcji, że znalazły tu omówienie takie sprawy, jak sprawa urządzenia działu literackiego na powszechnej Wystawie krajowej lub sprawa korespondencyj z za kordonu do pism krajowych i naodwrót Jeżeli weźmie się na wzgląd, krótkie jeszcze istnienie Sekcji i okoliczność, iż Sekcja, jako instytucja nowo zawiązana, ma do zwalczenia nie jedną jeszcze trudność, to objawy takie, iż każde posiedzenie Sekcji zdołało z reguły skupić kilkudziesięciu członków „Koła“, że na niektóre posiedzenia Sekcji przybywali także literaci z poza „Koła“, że każdym razem wywiązywała się ożywiona dyskusja, w której wszyscy niemal uczestnicy zebrań brali udział, że mimo, iż posiedzenia Sekcji według regulaminu mają się odbywać co dwa tygodnie, odbywały się ze względu na aktualność poruszonych tematów także tydzień po tygodniu: objawy te przemawiają same i wymownie świadczą, iż myśl zawiązania Sekcji była prawdziwie żywotną.

Tutaj jednak należy równocześnie podnieść co do charakteru zebrań Sekcji, iż zarzucono przy nich zupełnie ów formalistyczny aparat posiedzeń urzędowych i urzędowych wykładów, a stworzono z posiedzeń Sekcji swobodne zebrania literackie, pełne koleżańskiego ciepła, niewymuszonej wymiany myśli i zapatrywań. Dyskusja na posiedzeniach Sekcji zamienia się zawsze w swobodną pogadankę literacką, w której może brać udział każdy bez jakichkolwiek przygotowań, a godzinę zebrań naznaczono z rozmysłu na późną porę wieczorną, w której każdy z pracowników pióra znaleźć może chwilę swobodną. Słowem w urządzeniu i prowadzeniu posiedzeń Sekcji kierującą była myśl, by stworzyć z nich koleżeńskie zebrania literackie, które przy dalszem zaintesowaniu członków Koła i sfer literackich we Lwowie, co raz szerszych, mogłyby z czasem zastąpić tak bardzo dający się odczuwać brak literackiego salonu we Lwowie.

Zarząd Sekcji ukonstytuował się w ten sposób, że obok prezesa „Koła“, p. dra L. Kubali, przewodnictwo Sekcji na mocy wyboru członków Sekcji objął p. Juliusz Starkel, a jemu do pomocy dodani zostali pp Jan Kasprowicz i dr. Bieńkowski.

Sekcja odbyła do lutego br. ośm posiedzeń. Na pierwszem w d. 12 października r. 1892, omawiano, jak już wspomnieliśmy wyżej, sprawę utworzenia Sekcji i określono program jej działania. W d. 28. października z r. zgromadziła się Sekcja po raz wtóry. Prócz innych kwestyj, jak sprawy regulaminu i t. d., które załatwiono na tem posiedzeniu, p. Juliusz Starkel scharakteryzował w ustnej pogadance działalność pisarską Emila Zoli i omówił ostatnie jego dzieło: *La Debacle* Na posiedzeniu trzecim z rzędu, w d. 10. Listopada z. r p dr. Teodor Jendl, mówiąc o „Bourgetowskiej psychologii miłości“ poddał krytyce kierunek literacki, który Bourget reprezentuje a w szczególności zastanawiał się nad jednem z dzieł tego pisarza *L' Amour moderne.* W d. 1. grudnia odbyło się posiedzenie, na którem p. J. Kasprowicz odczytał pierwszą część swego studjum o zmarłym niedawno poecie angielskim, Tennysonie, a równocześnie podał kilka najpiękniejszych poematów tego poety w tłumaczeniu. Na posiedzeniu w d. 15. grudnia odczytał p. Aureli Urbański kilka najnowszych swych poetyckich utworów, poczem p. Tadeusz Czapelski mówił „o stosunkach w naszem dziennikarstwie“. P. Czapelski zwrócił głównie uwagę na nieodzowną potrzebę ściślejszego i staranniejszego związku dzienników galicyjskich z dziennikami i ludźmi w innych dzielnicach Polski. Związek ten utrzymywany być powinien w tym mianowicie kierunku, ażeby wiadomości podawane ztąd do pism polskich zakordonowych, nie wywlekały niepotrzebnie domowych swarów prowincjonalnych i nie zajmowały się jedynie samemi ciemnemi stronami galicyjskiego życia społecznego i politycznego, — jak również, ażeby pisma galicyjskie były bardzo ostrożne w doborze korespondentów z zakordonu i nie dopuszczały nieopatrznego podawania wiadomości błędnych lub zapatrywań przesadnych, oraz niedyskretnego wyjawiania takich wydarzeń z tamtejszego życia społecznego, które mogą dawać powód do nieprzyjaźnych dla narodowości naszej zarządzeń władzy lub do prześladowania osób. P. Czapelski przypomniał, że już w r. 1879 w Krakowie podczas jubileuszu Kraszewskiego, a następnie na zjeździe literackim w r. 1883, w temże mieście odbytym, wytknięto te braki, lecz uwagi i postanowienia ówczesne nie wielki odniosły skutek.

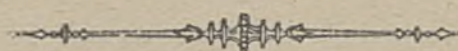
W konkluzji swoich wywodów proponował p. Czapelski utworzenie syndykatu prasy galicyjskiej, którego zadaniem, pomiędzy innemi, byłoby wyszukiwać i polecać od siebie sumiennych korespondentów. Projekt takiego syndykatu przyrzekł p. Czapelski przedłożyć na jednem z przyszłych posiedzeń Sekcji.

Następne posiedzenia, odbyte w dniach 5, 17 i 22. stycznia poświęcone były sprawie II. Zjazdu literatów i artystów polskich we Lwowie w r. 1894, tudzież sprawie urządzenia działu literackiego na powszechnej Wystawie krajowej. Po omówieniu rozmaitych spraw, któreby na przyszłym Zjeździe literackim poruszone być powinne, przekazano Wydziałowi „Koła" powołanie do życia komitetu wykonawczego, mającego się zająć zwołaniem, urządzeniem i ostatecznem zredagowaniem programu Zjazdu, przyczem zalecono mu również wydanie pamiętnika dającego obraz bieżącego ruchu literackiego i dziennikarskiego w Polsce. Co do urządzenia działu literackiego na Wystawie, wymieniono zapatrywania pod względem jego zakresu i urządzenia i przekazano je Sekcji komitetu wystawowego, (XXIII.) której zadaniem jest ułożenie szczegółowego programu tego działu.

We Lwowie d. 19. lutego 1893.

Dr. Adam Bieńkowski
sekretarz.

J. Starkel
przewodniczący.



Wieczorki i rauty „Koła”

w roku 1892/93.

Wieczorków muzykalnych odbyło się cztery; trzy staraniem p. Karola Mikulego, jeden staraniem p. Stanisława Niewadomskiego. W produkcjach tych artystycznych wzięli udział Panie: Bellincioni, Dzirytówna, Gracka-Krzyżanowska, Jaszek, Kruszelnicka, Pawlików-Nowakowska, Stachowicz-Grekowa, Setmayer i Zellinger, oraz Panowie: Chmieliński. Jarecki, Jeromin, Lewicki, Linka, Chór lutni pod dyr. p. Wszelaczyńskiego, Marynowski, Myszuga, Neuhauser, Rodoć, Sladek, Slawiczek, Woleński i Wolfsthal.

Wieczorek sylwestrowy odbył się staraniem p. Tadeusza Skalskiego. Program deklamacyjno-muzykalny wykonali PP. Bernhardt, Dziubiński, Jarecki, Jerzyna, Rodoć, Skalski, Szobert, Trapszo, Urbański, Woleński, Zegarkowski i Żelazowski.

Przedstawienie jubileuszowe ku czci Fredry, połączone z koncertem, obejmowało następujące fragmenta z komedyj Fredry. Odludki i poeta, Pan Jowialski, Ciotunia, Śluby panieńskie. Pan Benet, Damy i huzary, Przyjaciele, Zrzędność i przekora, Dożywocie, Dwie blizny, Pan Geldhab, Zemsta. Urządzeniem wieczorku zajął się komitet, reżyserję objęli pp. Kamiński, Trapszo i Walewski.

W przedstawieniu wzięli udział wszyscy artyści dramatu i komedji — w koncercie wszyscy spiewacy opery lwowskiej. Biust na cel ten wyłącznie przeznaczony wykonał p. profesor Marconi i ofiarował go uprzejmie „Kołu“. Układem apoteozy zajął się p. Styka, wiersz odpowiedni napisał p. Rossowski.



Regulamin Sekcji literackiej w Kole lit. art. we Lwowie.

§. 1.

Sekcja literacka zawiązana w łonie Koła lit. art. we Lwowie, ma skupić tych członków Koła, którzy pracują na polu literatury i publicystyki, — tudzież spełniać postanowienia statutu Koła wyrażone w § 1. ust. *a* tego statutu a mianowicie: „ożywienie ruchu literackiego i artystycznego we Lwowie i w całym kraju, utrzymanie łączności między pracującymi na polu literatury, nauki i sztuki i skupienia sił literackich i artystycznych".

§ 2.

Jako środki do tego celu służą:

1. zebrania literackie,
2. odczyty celem krytycznego obznajomienia członków Koła lit. art. i szerszej publiczności z najnowszymi prądami ruchu literackiego w Europie,
3. Wyszukiwanie tematów, mających na celu wypełnienie luk w naszej literaturze i przychodzenie w pomoc opracowaniu tych tematów przez premiowanie opracowań w miarę możności,
4. ocena prac nadesłanych przez autorów,
5. dostarczanie członkom książek i czasopism, o ile czytelnia Koła lit. art. ich nie dostarcza,
6. przestrzeganie czystości języka i praca w tym kierunku za pomocą urządzenia kwestjonarzy i rozwiązywania wątpliwości,
7. wydawnictwo owoców wspólnej pracy,
8. wydawnictwo w miarę możności własnych publikacyj lub organu własnego, względnie popieranie wydawnictwa, któreby stało ze Sekcją w styczności,
9. podejmowanie i popieranie wszystkich innych kwestyj, któreby mogły się przyczynić do zespolenia sił literackich lub do ożywienia ruchu literackiego.

§ 3.

Zebrania literackie, na których powyższe sprawy mają być poruszane i omawiane, odbywać się będą regularnie w czwartki

co dni 14. w sezonie literackim od 15. września do 15. maja każdego roku. Prócz tego przysługuje zarządowi Sekcji prawo zwołania jej w każdym innym czasie.

§ 4.

Dla kierowania pracami sekcji i przeprowadzania jej uchwał, istnieje Zarząd Sekcji. Zarząd ten składa się z każdorazowego prezesa Koła lit. art. jako przewodniczącego, dalej z kierownika Sekcji jako jego zastępcy, tudzież z dwóch członków Sekcji.

Prócz tych trzech członków zarządu, których wybierają członkowie Sekcji ze swojego grona na przeciąg sezonu literackiego, ma Zarząd prawo sam sobie kooptować na czas tak długi jak mu to jest potrzebne, tylu członków do przeprowadzenia poszczególnych spraw, ilu uzna za stosowne.

§ 5.

Kierowanie obradami Sekcji na jej posiedzeniach, przestrzeganie porządku w dyskusji, tudzież układanie porządku dziennego należy do przewodniczącego.

§ 6.

Przedmioty, które mają być traktowane na posiedzeniach Sekcji, wychodzą albo z inicjatywy Zarządu, albo z inicjatywy członków Sekcji. W tym drugim wypadku ma być temat przez członka na posiedzeniu przedłożony i po krótce uzasadniony, poczem Sekcja mianuje referenta do przedstawienia rzeczy na jednem z najbliższych posiedzeń. Tematy nie poparte co najmniej przez 10 członków Sekcji, nie mogą być traktowane na posiedzeniu Sekcji.

§ 7.

Każdy odczyt (rozprawa) staje się przedmiotem dyskusji na posiedzeniach. Na podstawie dyskusji mogą być wyjątkowo wydawane opinie Sekcji przez głosowanie, gdy to Zarząd Sekcji uzna za właściwe.

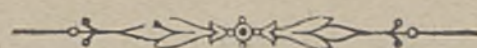
§ 8.

W dyskusji na posiedzeniach Sekcji nad jednym i tym samym tematem dozwolone jest tylko dwukrotne zebranie głosu.

§ 9.

Z posiedzeń Sekcji spisywany będzie krótki protokół.

Zamieszczanie wiadomości w pismach publicznych o posiedzeniach Sekcji i traktowanych na nich przedmiotach, jest rzeczą Zarządu.



Regulamin
Sekcji artystycznej w Kole literacko-artystycznem
we Lwowie.

§ 1.

Sekcja artystyczna zawiązana w łonie Koła lit. art. we Lwowie ma skupić tych członków Koła, którzy pracują na polu architektury, rzeźby i malarstwa, tudzież ma spełniać postanowienie statutu Koła, wyrażone w § 1. ust. a. mianowicie:

Ożywienie ruchu artystycznego we Lwowie i całym kraju, utrzymywanie łączności między pracującymi na polu sztuki i skupienie sił artystycznych.

Każdy członek Koła chcący należeć do Sekcji musi się poddać balotowi tejże; również przysługuje Sekcji prawo zapraszania gości.

§ 2.

Jako środki do przeprowadzenia programu wyrażonego w § 1. służą:

a) zebrania artystyczne,

b) odczyty w celu krytycznego obznajomienia członków Sekcji, członków Koła i szerszej publiczności z najnowszymi prądami ruchu artystycznego.

c) Omawianie żywotnych kwestyj, dotyczących sztuki i czuwanie nad krytyką artystyczną,

d) polecanie Kołu lit. art. prenumerowania pism i wydawnictw artystycznych,

e) wydawnictwo w miarę możności własnego organu, względnie popieranie wydawnictwa, któreby stało ze Sekcją w styczności,

f) urządzanie wystaw a mianowicie:

1) wystaw najnowszych prac osobno, zanim odesłane będą na jakąkolwiek wystawę, w lokalu Koła lit. art.,

2) wystaw gremialnych na dochód każdorazowo uchwalony na zebraniu Sekcji ze szczególnem uwzględnieniem funduszu za-

pomogowego i emerytalnego dla literatów, artystów, wdów i dzieci po nich pozostałych,

3) obsyłanie wystaw zagranicznych,

4) wystawy i sprzedaż szkiców.

§ 3.

Zebrania artystyczne na których powyższe kwestje i sprawy mają być poruszane i omawiane odbywać się będą w dniach przez Sekcję poprzednio uchwalonych.

§ 4.

Zarząd składa się z prezesa, zastępcy, przewodniczącego, sekretarza i dwóch członków; każdorazowy prezes Koła lit. art. ma prawo być obecnym na zebraniu sekcji — oprócz tego ma Zarząd prawo sam kooptować sobie na czas tak długi jak mu to jest potrzebne, tylu członków do przeprowadzenia poszczególnych spraw, ile uzna za stosowne.

Kierowanie obradami Sekcji na jej posiedzeniach i przestrzeganie porządku w dyskusji, tudzież układanie porządku dziennego, należy do przewodniczącego Sekcji.

§ 5.

Przedmioty, które mają być traktowane na posiedzeniach Sekcji wychodzą z inicjatywy Zarządu albo z inicjatywy członków Sekcji — w tym drugim wypadku ma być temat przez członka na posiedzeniu przedłożony i krótko uzasadniony, poczem Sekcja przyjmuje referenta do przedstawienia rzeczy na jednem z najbliższych posiedzeń. Tematy nie poparte przez co najmniej 8 członków Sekcji nie mogą być na posiedzeniach tejże traktowane.

§ 6.

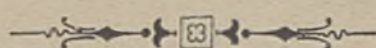
W dyskusjach na posiedzeniach Sekcji nad jednym i tym samym tematem dozwolone jest tylko trzykrotne zabieranie głosu.

§ 7.

Z posiedzeń Sekcji spisywanym będzie treściwy protokół.

§ 8.

Zamieszczanie wiadomości w pismach publicznych o posiedzeniach sekcji i traktowanych na nich przedmiotach jest rzeczą Zarządu.



SPRAWOZDANIE KASOWE.

I. Za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1892 r.

A. Dochody.

1.	Wpisowe członków	247 zł.	— ct.
2.	Wkładki członków i gości . . .	3.727 „	— „
3.	Nadzwyczajny dodatek do wkładek .	732 „	— „
4.	Podprenumerata czasopism . . .	222 „	73 „
5.	Z zabaw i gier towarzyskich . . .	2.041 „	82 „
	Razem . .	6.970 zł.	55 ct.

B. Wydatki.

1.	Czynsz i podatek czynszowy . . .	1.650 zł.	— ct.
2.	Prenumerata czasopism	775 „	78 „
3.	Wydatki sekretaryatu, druk sprawozdania za r. 1891 i inne druki	103 „	31 „
4.	Wydatki na reprezentację . . .	150 „	45 „
5.	Telefon	60 „	— „
6.	Opał	258 „	80 „
7.	Oświetlenie	1.197 „	14 „
8.	Pensje służby	780 „	— „
9.	Procenta kursorowi	376 „	48 „
10.	Wydatki na zabawy i gry towarzyskie .	741 „	08 „
11.	Naprawa inwentarza	95 „	77 „
12.	Zakupno inwentarza	73 „	85 „
13.	Utrzymanie pomieszkania . . .	127 „	84 „
14.	Różne drobne administracyjne wydatki .	235 „	93 „
15.	Dotacya funduszu zapomóg patrz ad II.	172 „	34 „
16.	Jednorazowe datki	100 „	— „
17.	Zakupno książek (z roku 1891) . .	71 „	78 „
	Razem . .	6.970 zł.	55 ct.

C. Inwentarz.

1.	Z roku 1891 . . .	3.330 zł. 76	
2.	W roku 1892 . .	73 „ 85	
3.	10% na zużycie . .		340 zł. 46 ct
4.	Wartość inwentarza 31. grudnia 1892 (Saldo na rok 1893) . . .		3.064 „ 15 „
		3.404 zł. 61 ct.	3.404 zł. 61 ct.

D. Stan majątku Towarzystwa.

	Stan czynny.	Stan bierny.
1. Wartość inwentarza . .	3 064 złr. 15 ct.	
2. Zaległe wkładki za r. 1892	894 „ — „	
3. Zaległe wpisowe za r. 1892	56 „ — „	
4. Zaległy dodatek do wkładek za r. 1892 , .	771 „ — „	
5. Długi Tow. z r. 1891 .		1.100 złr. — ct
6. Reszta należytości czynszowej z r. 1892 . . .		636 „ 90 „
7. Stan czysty czynny (Saldo)		3.048 „ 25 „
	4.785 złr. 15 ct.	4.785 złr. 15 ct.

II. Fundusz zapomóg dla weteranów literatury i sztuki, wdów i sierót po literatach i artystach.

1. Z roku 1891	1.760 złr. 13 ct.
2. Pozostałość z funduszu budowy pomnika ś. p. Seweryna Goszczyńskiego złożona przez skarbnika tego funduszu Wgo. W. Gubrynowicza	690 „ — „
3. Z odsetek	81 „ 57 „
4. Dotacya z funduszów „Koła" (patrz ad I B).	172 „ 34 „
	2.704 złr. 04 ct.[1])

Wydział Koła.

Sprawdzono:

Komisya rewizyjna:

Dr. B. Goldmann, *Z. Onyszkiewicz.*

---

[1]) Po 31 grudnia 1892 złożyli na ten fundusz W. pp.

Władysław Łoziński	100 złr.
Karol Winiarz	100 „
Księgarnia Gubrynowicza & Schmidta .	100 „
Księgarnia Karola Polaka (Sanok) . .	5 „
Księgarnia Pawła Starzyka (Lwów) .	10 „
Księgarnia Wilhelma Zukerkandla (Złoczów)	10 „
Członkowie Koła	19 „
	344 złr.

tak, że fundusz ten wynosi obecnie bez bieżących odsetek kwotę 3.048 złr. 04 ct.

STAN FUNDUSZÓW
zebranych na pomnik Aleksandra hr. Fredry.

(po dzień 14-go marca 1893 roku.)

Dochody:

Ze składek na listy pojedyńczych osób i instytucyj .	3630·12
Ze sprzedaży dzieł Fredry	737·78
Z balu odbytego w Krakowie	500·—
Z przedstawienia teatralnego w teatrze hr. Skarbka dnia 10. marca 1893	652·25
Z kasowych procentów od lokacji	118·62
Ogólny dochód .	5638·77

Wydatki:

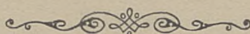
Nagroda konkursowa, p. Wiśniewski	100 —
Nagroda konkursowa, p. Zawiejski	100·—
Niedobór z wystawy szkiców	55·98
A. Daun, koszta podróży z Krakowa na posiedz. jury	40·—
Portorja i druki	113·89
P. Marconi, I-sza rata za model	1000·—
Razem .	1409·87

Zestawienie:

Dochody	5638·77
Rozchody	1409·87
Stan kasy z dnia 14. marca 1893 .	4228·90

Lwów, dnia 15. marca 1893.

Władysław Terenkoczy
skarbnik komitetu.

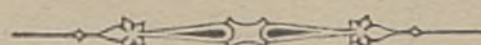


SPIS CZASOPISM

znajdujących się w Czytelni Koła

w roku 1892.

L'Art françaice
Biblioteka Warszawska
Biesiada literacka
Bluszcz
Czas
Deutsche Rundschau
Diło
Dyabeł
Dziennik polski
Dziennik poznański
Echo muzyczne i teatralne
Ekonomista polski
Figaro illustré
Fliegende Blätter
Gazeta Lwowska
Gazeta polska (Warszawa)
Gazeta polska (Czerniowce)
Gazeta narodowa
Gegenwart
Głos
Goniec
L'Illustration
L'Illustrazione italiana
The illustrated London News
Illustrirte Zeitung
Iskra
Kolce
Kraj
Kunst für Alle
Kunstwart
Kuryer codzienny
Kuryer lwowski
Kuryer polski
Kuryer warszawski
Kwartalnik historyczny
Łowiec
Mały światek
Misye katolickie
Moderne Kunst
Mucha
Muzeum
Neue freie Presse
Niedziela
Niwa
Nowa Reforma
Pamiętnik tow. A. Mickiewicza
Prawda
Przegląd
Przegląd polski
Przegląd powszechny
Przegląd tygodniowy
Przewodnik bibliograficzny
Przewodnik naukowy i literacki
Przewodnik gimnastyczny
Przewodnik emigracyjny
Revue des deux Mondes
Revue littéraire
Robotnik
Rola
Siła
Słowo (Warszawa)
Śmigus
Świat
Światełko
Szczutek
Temps
Tygodnik illustrowany
Wędrowiec
Wiadomości lekarskie
Wiek
Wszechświat



SPIS CZŁONKÓW.

Abrahamowicz Adolf
Amborski Jan
Antoniewicz Jan
Augustynowicz Alexander
Aszkenazy Tobias

Baczewski Józef
Baczewski Leopold
Badeni hr. Stanisław
Bayer Jan Władysław
Balasits August Dr.
Balzer Oswald Dr.
Bałaban Wincenty Dr.
Barącz Roman Dr.
Barącz Stanisław
Barącz Tadeusz
Bartmański Feliks
Bartoszewski Witołd Dr.
Bastgen Bruno
Berezowski Kazimierz Dr.
Bereżyński Ludwik
Białobrzeski Marceli
Bielański Karol Dr.
Bieliński Stanisław
Bieńkowski Adam
Bieńkowski Feliks
Biernacki Mikołaj
Biliński Teodor
Bilwin Stanisław
Błoszyński Jan
Bogdański Władysław
Bobin Romuald
Bolesławicz-Eulenfeld Bolesław
Borkowski Oktaw
Borkowski Teodor
Brullard Edmund
Brunicki br. Zdzisław
Brykczyński Stanisław
Budzynowski Włodzimierz Dr.
Buresch Alfred Dr.
Bykowski Juliusz
Bylicki Władysław Dr.

Ciesielski Maryan Dr.
Chądzyński Jan Dr.
Chmieliński Józef
Cybulski Julian
Czajkowski Robert Dr.
Czapelski Kazimierz
Czapelski Tadeusz
Czarnik Bronisław Dr.
Czerkawski Alexander Dr.
Czermak Józef Dr.
Czermiński Feliks

Darowski Bolesław
Dąbczański Leszek
Dąbrowski Paweł Dr.
Dąbrowski Włodzimierz
Dębicki Karol Dr.
Dębicki Klemens Dr.
Decykiewicz Włodzimierz
Dembowski Zygmunt
Deryng Władysław
Dobrowolski Adam
Dobrowolski Tadeusz
Domaszewicz Aleksander
Dulęba Bronisław Dr.
Dulęba Władysław Dr.
Düll Franciszek
Dykas Tomasz
Dzieduszycki hr. Leon
Dzbański Stanisław
Dzikowski Alfred
Dziubiński Leon

Fedorski Władysław
Feldstein Herman
Filewicz Antoni
Firich Karol
Fraenkel Józef
Fryling Zygmunt

Garczyński Franciszek
Gaszyński Zdzisław
Gawroński Jan
Gintowt-Dziewałtowski Feliks
Giziński Władysław
Głąbiński Stanisław Dr.
Głowacki Henryk

Gluziński Lesław Dr.
Goldman Bernard Dr.
Gońka Andrzej Dr.
Gorczycki Cypryan
Górski Bolesław
Götz Józef
Grek Michał Dr.
Grolle Jan
Grzybowski Edward
Gubrynowicz Bronisław
Gubrynowicz Władysław

Hahn Feliks
Harasimowicz Marceli
Harasimowicz Piotr
Hierowski Stanisław
Herzmanek Leon
Heutreux Karol Dr.
Hodoly Ludwik
Hołyński Jan
Hordyński Zdzisław Dr.
Horodyski Jerzy

Ibiański Wacław

Jabłonowski Roman
Jabłoński Adam
Jakubowski Kazimierz
Jankowski Kazimierz
Janowicz Aleksander Dr.
Janowski Józef
Jarecki Henryk
Jasiński Władysław Dr.
Jaskłowski Karol
Jaworski Tadeusz
Jeleń Jan Dr.
Jelonek Karol
Jendl Teodor Dr.
Jerzyna Gustaw
Jordan Jan

Kamiński Julian ks.
Kasprowicz Jan
Kicki Tytus Dr.
Klein Jerzy
Kłobukowski Stanisław
Kodrębski Julian
Komorowski Bronisław
Konopka Adam
Kopecki Henryk Dr.
Kopecki Władysław
Korwin Mieczysław
Kossak Stefan
Kostecki Platon
Koziebrodzki hr. Wład. †
Kozieradzki Władysław
Kozierowski Eugeniusz Dr
Krasowski Bronisław
Krobicki Tadeusz Dr.
Kruszewski Józef
Kruszewski Tadeusz
Krynicki Zdzisław
Krzanowski Aleksander
Krzyżanowski Kalikst
Kubala Ludwik Dr.
Kubicki Józef
Kucharski Karol
Kuczyński Franciszek
Kurniewicz Ignacy

Langie Stanisław
Langie Tadeusz
Laskownicki Bronisław
Leszczyński Bronisław
Leszczyński Bronisław
Leszczyński Tadeusz
Lewandowski Stanisław Romuald
Lewicki Bolesław
Lewicki Stanisław
Ligęza August
Lilien Edward Dr.
Lilienfeld Zygmunt Dr.
Lisiewicz Aleksander Dr.
Lisiewicz Zygmunt Dr.
Löwenstein Natan Dr.

Łopuszański Tadeusz
Łoziński Edmund
Łubieński Józef

Madejski Władysław Dr.
Majewski Leszek Dr.
Majewski Maryan
Majewski Michał
Makarewicz Julian
Małachowski Godzimir Dr.
Małaczyński Maryan
Mandybur Tymoteusz

Marchwicki Zdzisław Dr.
Marconi Leonard
Mardyrosiewicz Jan ks kan
Margasz Władysław Dr.
Maryański Aleksander Dr.
Maryański Walery
Marynowski Edward
Marynowski Łucyan
Marynowski Zygmunt Dr
Matkowski Józef
Michalewski Bronisław
Michalewski Kazimierz
Młodnicki Karol
Mochnacki Edmund
Mokrzycki Wit
Mrozowicki Stanisław
Myszkowski Julian

Nanowski Zdzisław
Nawratil Arnulf
Neuhauser Franciszek
Niedzielski Wacław
Niedziałkowski Karol
Niewiadomski Stanisław
Nikorowicz Ignacy
Nowakowski Seweryn
Nowosielecki Stanisław

Onyszkiewicz Zdzisław
Ostaszewski Apolinary
Ostaszewski Barański Kazim Dr.
Ostaszewski Kazimierz
Ostrowski Wiktoryn

Padewski Józef
Paygert Władysław
Pepłowski Stanisław
Pieńczykowski Stanisław
Pieniążek Jarosław
Pietrzycki Ludwik
Pisek Wilhelm Dr.
Poliński Roman
Popiel Antoni
Popławski Antoni
Poradowski Mikołaj
Potocki hr. Artur
Pragłowski Robert
Praun Paweł
Prochaska Antoni Dr.
Prus Jan Dr.
Przyłuski Stanisław.

Raciborski Ludwik
Rakowski Antoni
Ramułt Balduin Ludwik
Ramułt Stefan
Raszewski Antoni
Rawski Wincenty
Reindl Włodzimierz
Romanowicz Tadeusz
Romaszkan Andrzej
Rosinkiewicz Kazimierz
Rossowski Stanisław
Rothersmann Karol
Rozwadowski Tomisław
Rudnicki Kazimierz
Rudzki Władysław
Rutowski Tadeusz Dr.

Sadowski Stefan
Sala Oktaw
Schmitt Mieczysław
Schmidt Władysław
Schramm Hilary Dr.
Schwarz Rudolf
Semilski Teobald Dr.
Sękowski Włodzimierz
Seyfarth Gustaw
Siemieński Jan ks. Dr.
Skałkowski Tadeusz Dr.
Skalski Tadeusz
Skarbek hr. Fryderyk
Skarbek hr. Henryk
Sklepiński Karol
Skotnicki Antoni
Słomkowski Franciszek
Słotwiński Feliks Dr.
Słotwiński Wiktor
Słotwiński Zdzisław
Smutny Jan
Solecki Piotr
Sołtys Mieczysław
Sozański Michał
Stachiewicz Teofil Dr.
Stanecki Zdzisław
Starkel Juliusz
Starzeński hr Leopold
Steingraber Robert

Steczkowski Jan Dr.
Sztembarth Celestyn Dr.
Straszyński Jan
Strojnowski Edward Dr.
Stromenger Edmund
Stromenger Karol Dr
Sulimierski Bolesław
Sulimierski Józef
Sumper Edward Dr.
Stroner Adolf
Styka Jan
Świerczewski Erazm
Święcicki Wiktor
Syroczyński Agaton
Syroczyński Leon
Szatkowski Henryk
Szczepanowski Prus Stanisław
Szczepański Piotr
Szczerbicki Franciszek
Szeligowski Stanisław
Szobert Michał
Szulz Kazimierz
Szwejkowski Jan
Szyrma Lach Edward
Szydłowski Henryk Dr.
Szydłowski Tadeusz Dr.
Szydłowski Józef Dr.

Tarasiewicz Tadeusz Dr.
Teleżyński Alojzy
Tenner Juliusz
Theodorowicz Romuald
Tokarski Stanisław
Terenkoczy Władysław
Toth Dyonizy
Traczewski Witołd
Trapszo Stanisław
Trzemeski Edward

Ulmer Narcyz
Urbański Aureli
Uziębło Tytus



Vogel Aleksander Dr.

Wajgel Józef Dr
Walewski Adolf
Wechsler Antoni
Wechsler Emil Dr
Wereszczyński Józef Dr.
Wiktor Józef
Wiczkowski Józef Dr.
Wilczyński Albert
Wiszniewski Leonard
Witowski Włodzimierz
Wnorowski Stanisław
Woynarowski Feliks Dr.
Woynarowski Stanisław
Woleński Władysław
Wolfstal Maurycy
Wszelaczyński Władysław
Wybranowski Leoncyusz
Wygrzywalski Jan
Wysocki Franciszek
Wysocki Walery

Younga Zdzisław

Zacharjewicz Julian
Zadurowicz Tadeusz
Zajączkowski Liberat
Zajączkowski Władysław Dr.
Zawadzki Michał
Zbierzchowski Władysław
Zboiński Marceli
Zegarkowski Henryk
Zgórski Alfred Dr.
Zieliński Jan Kazimierz
Zielonka Kazimierz
Zielonka Ludwik
Zipper Albert Dr.
Zygadłowicz Alfred Dr.
Żelazowski Roman
Żelechowski Jerzy
Żmudziński Franciszek